

at sikre en bedre styring af udgifterne til vederlagsfri fysioterapi.

Jeg vil derfor afvente resultatet af de nævnte initiativer, før jeg tager stilling til, om der eventuelt er behov for yderligere ændringer i reglerne for vederlagsfri fysioterapi.

Spm. nr. S 843

Til socialministeren (21/12 99) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig for at undgå, at mennesker med store sociale og personlige problemer bliver sat ud af deres lejlighed uden på forhånd at have fået rådgivning og støtte fra de sociale myndigheder?«

Begrundelse

Som de to artikler fra den 20. november 1999 »Kriseramte sættes på gaden uden hjælp« og »Enlig mor til fire nær sat på gaden« i Aktuelt påpeger, risikerer mennesker med store sociale og personlige problemer at blive sendt på en decideret social deroute, når de sættes på gaden pga. husleje-restancer. Spørgeren mener - som Klaus Davidsen, fra Mændenes Hjem i København - at de sociale myndigheders »klokke« bør ringe, når folk ikke reagerer på en henvendelse fra fogeden, så vi som værdibevidst samfund kan forebygge hjemløshed og undgå den uværdige behandling af sårbare menneskeskæbner, som artiklerne giver flere eksempler på.

Svar (3/1 2000)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at formålet med bestemmelserne i lov om social service er at tilbyde rådgivning og støtte, herunder tilbud af serviceydelser, for at forebygge sociale problemer.

I den forbindelse skal der lægges vægt på at fremme den enkeltes mulighed for at klare sig selv, herunder forbedre den enkeltes sociale og personlige funktion samt udviklingsmuligheder.

Kommunen skal i forbindelse med rådgivningen være opmærksom på, om den enkelte

har behov for anden form for hjælp efter denne eller anden lovgivning, og det er i loven præciseret, at tilbudet om rådgivning til personer med særlige sociale problemer også omfatter opsøgende arbejde.

En forudsætning for at kunne tilbyde hjælp efter lovgivningen er imidlertid, at de sociale myndigheder bliver opmærksomme på problemerne, men der må ikke kunne opstå situationer som dem der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, og jeg vil derfor snarest indkalde repræsentanter for Kommunernes Landsforening, boligselskaberne og Boligministeriet for at vi sammen kan se på problemet.

I den forbindelse vil vi se på om en lovændring er nødvendig, og om man eventuelt vil kunne udstrække anvendelsen af støttekontaktpersoner, til også at gælde på dette område.

Spm. nr. S 857

Til undervisningsministeren (22/12 99) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Har ministeren overvejet de økonomiske, uddannelses- og erhvervsmæssige konsekvenser for især de tyndt befolkede områder af den geografiske placering af KVV-uddannelserne?«

Svar (7/1 2000)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Såvel de økonomiske, uddannelses- og erhvervsmæssige konsekvenser har indgået i beslutningen om at godkende udbud af KVV. Signet har været at opnå uddannelsesmiljøer med tilstrækkelig tyngde, så de nye uddannelser - både økonomisk som fagligt - kan udvikles forsvarligt og være selv bærende, og samtidig at opnå en hensigtsmæssig geografisk dækning af hensyn til den regionale erhvervsudvikling, hvor uddannelsesinstitutionerne kan opnå tilstrækkelig styrke til at fungere som spydspids for udvikling af regionen.

Afvejningen har derfor været på den ene side at undgå for stor spredning, da dette indebærer en svækkelse af de enkelte uddannelsesinstitutioner og dermed vanskeliggøre den rolle, som institutionerne skal spille i forhold til den regionale udvikling, og på den anden side at undgå